

MIRTSE ZSUZSA

Dúdoló Mamának

*Mama kislány. Azt játssza, hogy
én vagyok a babája.
Ha megnövök, enyém lesz a
harangvirág-szoknyája.*

*Szerintem rá hasonlítok,
tengerében csepp vagyok.
Mama titokban királynő,
tündérekkel társalog.*

*Pityangból két koszorút köt,
kúszó inda a haja.
Sosem láttam sírni még őt,
neki soha nincs baja?*

*Karja fehér, égi paplan,
betakar, ha lázam van,
Mama szeme akkor is lát,
ha elbújok álmomban.*

*Azt mondják, hogy felnőttem már;
egyre erősebb vagyok,
nekem adta minden kincsét,
neki csak én maradok.*

*Mama arca holdviola,
ahol nevet, ott van nyár:
Tél van, hideg, Mama, hol vagy?
Hol a maci, hol a vár,*

*hol a hinta, hol a baba,
Mama, hová tetted el?
Fogunk mi még bijócskázni?
Végül mindig megleszel?*

*Mama haja havas mező,
megtört tükör a szeme,
arca elfér tenyeremben,
itt van nálam mindene.*

*Mostanában rosszul eszik,
fárasztja a hosszú út.
Hajában már régen nem hord
búzavirág-koszorút.*

*De ha a hó egyszer végleg
belepi majd a haját,
én akkor is látni fogom
azt az aranykoronát.*

Madarak (részlet, 1979–80, fa)